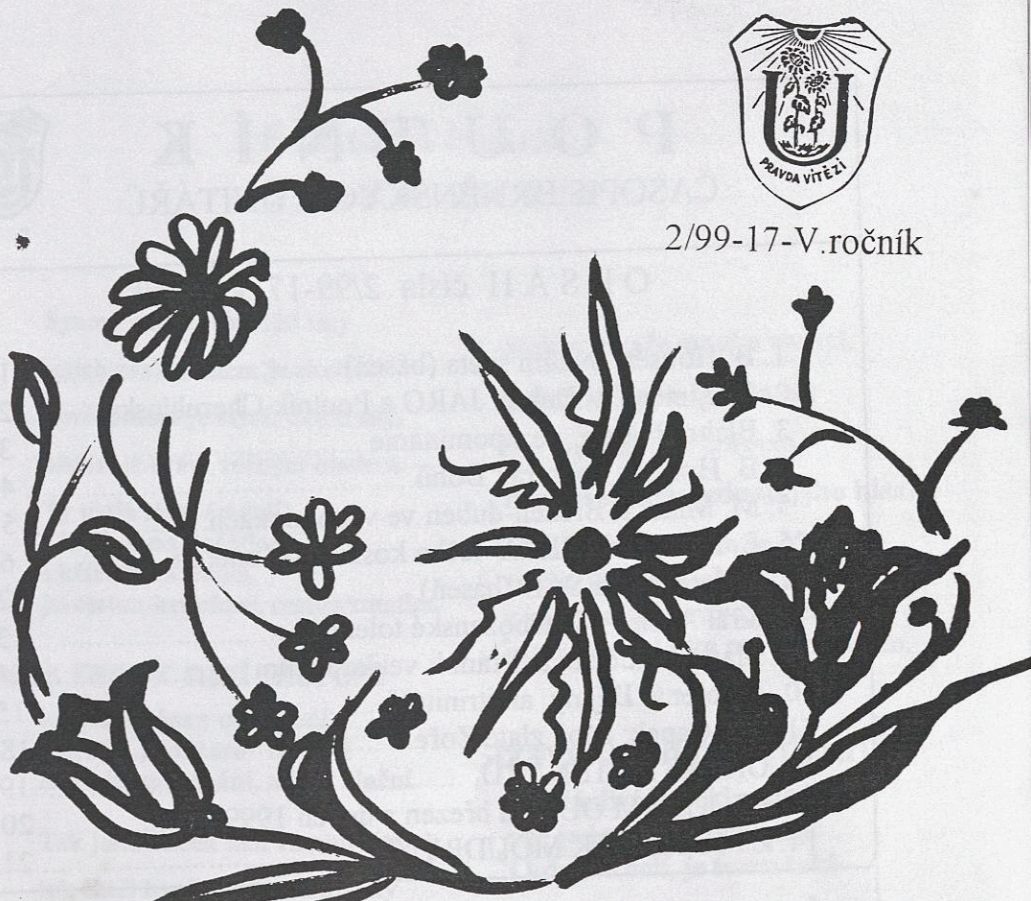

2/99-17-V.ročník

Poutník

Časopis Brněnských Unitářů

OBSAH čísla 2/99-17-V.ročník

1. B. Houser: Synům světa (báseň).....	str. 1
2. Rozjímání: V.Rubeš: JARO a Poutník Cherubínský.....	2
3. Blahopřejeme, nezapomínáme	3
4. B. Houser: Soumrak Bohů.....	4
5. M. Mikota: Březen-duben ve vzpomínkách.....	5
6. B. Houser: REIKKY-léčba kosmickou energií.....	6
7. J.Plotěná: VESAK (báseň)	12
8. Král Ašoka : O náboženské toleranci.....	13
9. Marie Mildorfová: Přání k velikonočním	14
10. J.Plotěná: Dějiny antitrinitářů.....	15
11. N.F.Čapek: Mojí zlaté Zoře... ..	18
12. OHLASY ČTENÁŘŮ	19
13. PROGRAM OUB na březen a duben 1999.....	20
14. Z MYŠLENEK MOUDRÝCH	21

Časopis brněnských unitářů POUTNÍK (pro domo) je určen pro členy a přátele Obce českých unitářů v Brně, členům v diaspoře doma i v zahraničí, jakož i všem unitářským obcím výměnou za jejich časopisy nebo na požádání.

Redakční rada: Rev.J.Plotěná, Dr.B.Houser, Rev. M.Mikota
Grafická úprava a ilustrace: Jarmila Plotěná, Miloš Mikota

Toto číslo vyšlo v březnu 1999.-

*Každý necht' kráčí CESTOU
od věků mu danou a jestli setkáme se na cestách,
podejme si ruce a různosti nechme stranou,
vždyť jediný cíl je nám od kořenů dán.*

Jarmila Plotěná

Bohumil Houser
Synům světa

Synové světa jsou děti tmy
jejich zrak světem je zkalen,
nevědomost je svírá, denní sny,
žádost je trápí věčným hladem.

Ty moje slzavé údolí
s křížem na počátku,
s křížem na konci,
jsi cestou kroužení, cestou zmatku.

Jak racek nad mořem

kroužím sám v odloučení
moře je „samsaro“ trápení
moře je vzdychání, nárek vlnění.

Tak jako racek nad vlnami létat
tak chtěl bych létat nad mraky
rozmlouvat beze slov s Pozemšťany
při tom se však nezaplétat.

Neb každý zde koho znáš
nepochopil zdaleka „Otčenáš“

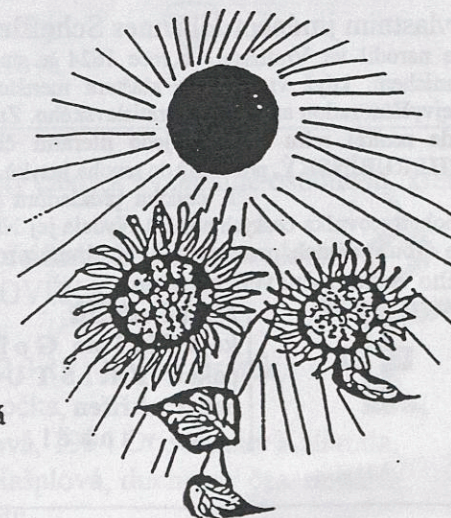
Ti však co vědí víc,
neznají tedy vůbec NIC.

Nic je však umění absolutna
neb v něm září božství stín,
k němu vede však cesta nepřístupná
na ní umírá světa syn!

Světlo je záře mnoha sluncí,
světlo je šepot, Ducha jas
Vy živí na moři trápení
nezaslechli jste jednou jeho hlas?
Chudoba Ducha to je MANA
tu dal vesmíru jeho Pán
z ní vyzařuje pravdy světlo
moudrost a láska má zde chrám.

Slzavé údolí poseté kříži

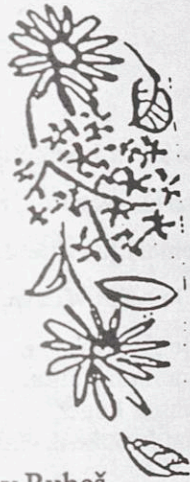
to zdánlivé je peklo snad
vše je jen závoj zaslepení
i když to bolí, je tomu tak!

JARO

Když jaro přijde do kraje
a první objeví se květ,
když v strunách srdce zahraje,
hned krásnější celý je svět.

Probouzí v duši nadšení
Příroda - Matka odvěká.
Oslavme její vzkříšení,
pozdravme v lásce člověka.

Václav Rubeš
duchovní českých unitářů
v letech minulých

Angelus Silesius - Slezský Poseř,

(vlastním jménem Johannes Scheffler)

se narodil ve Vratislavi v roce 1624 a stal se zprvu lékařem. Později se stal mnichem, když vstoupil do kláštera menších bratří, Minoritů. 1664 jmenován nejvyšším radou arcibiskupa vratislavského. Za čas se však znovu vrátil do kláštera, kde zemřel roku 1677. Z jeho literární činnosti je nejznámější „**POUTNÍK CHERUBÍNSKÝ**“, přeložený do mnoha jazyků.

K českým překladům patří i překlad Miroslava Matouše, spolupracovníka českých unitářů. Vydala jej Náboženská společnost českých unitářů ve dvou vydáních, první v roce 1980, druhé v roce 1984.

Jeho velikonoční verš zní takto:

Marně vzhlížíš
ke kříži na Golgotě,
pokud KRISTUS
nebyl vzkříšen
také v tobě!

BLAHOPŘEJEME

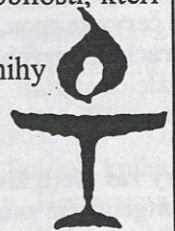
všem našim členům a přátelům, kteří se narodili v březnu
a v dubnu a přejeme jim do dalších let mnoho radostných
dnů a duchovních zážitků. Jsou to:

- 1.3. Dr. Bohumil Houser
- 3.3. Ing. Antonín Koráb, CSc
Jitka Stejskalová
Milan Sedláček
- 7.3. ThMgr. Petr Veselý
- 9.3. Drahomíra Němečková
- 11.3. Jana Jarušková
- 19.3. Antonín Knotek
svátek mají Josefové
- 24.3. Karel Šanca
- 27.3. Libuše Šafránková
- 29.3. Jaroslav Kršek
- 4.4. Přemysl Mikauš
- 5.4. Miloš Mikota
- 14.4. Jaroslav Lisý
Miloš Kopřiva
- 16.4. Miloš Kamenický
- 23.4. Marie Mildorfová
- 28.4. Josef Hepp

NEZAPOMÍNÁME ani na ty členy a významné osobnosti, kteří
nás v těchto měsících opustili:

- 5.3.1979 br. Josef Šimák, překladatel Gibranovy knihy
„JEŽÍŠ, SYN ČLOVĚKA“,
- 8.3.1994 Dr. Jan Kalivoda,
- 10.3.1948 Jan Masaryk, 12.3.1930 Alois Jirásek,
- 13.3.1977 prof. Dr. Jan Patočka,
- 18.3.1991 Ludmila Drbalová, 1994 Dr. Jaroslav Kalivoda,
- 30.3.1989 Rev. Bohdana Hašplová, duchovní čes. unitářů,
- 17.4.1985 Dr. Jaroslav Audy

Bohumil Houser:

SOUMLAK BOHŮ

Soumrak jednoho dne
Tříkrálového
všedního, upachtěného
jako moderní život sám...
Dohasíná žhavá ocel
v našich očích
jedna z posledních taveb
a zbývá jen popel
v jantarové špičce,
hrnek umazaný od černé kávy,
kaňka mezi řádky
napsaná těžkou
prací deformovanou rukou,
touha po klidu cválající nocí, -
spánky bez probuzení.

Zhlíží se na kořist
jestřábí oko,
nespočetné oči z Harmonie Sfér,
na zemní hraboše
v atomických krytech
pod mlhou strachu zahrabané
čekajících na zázrak vzkříšení,
bez lásky, odříkání a utrpení,
bez pokory a víry v cokoliv,
jen tak pro recesi,
aby snad v novém životě
toužili opět výš
a snad jen proto
museli se zahrabávat níž
do hloubek mazlavé hlíny
mezi červy se cpou,
ze strachu ze svých myšlenek,
nemizících skutků
i Satanových dětí.

Kostrý vás všech živých
na rentgenovém snímku
Velkého portrétisty

nahozených v barvách měsíčních iluzí
nepoznal by ani Herodes
a jeho bratrstva méněcenných!
Poznali by dnes jak se přepočítali,
nebo likvidační antithésy
poškodili si vlastní protézy
stanovíce pro genetiku
zásadně špatnou politiku.
Podporovali totiž geny poslušných
příležitostně dokonce zbabělých,
klidně však vraždili děti „Světla“
tak hloupost nesmírně kvetla
a synové „Světla“ a „Pravdy“
zmizeli z evolučního kódu navždy!
Dnes jen zkoumají přes mikroskopy
jak mohli být tisíce let hloupi
v přesvědčení, že bez negace
může být život, pokrok, legrace
samozřejmě poznali i něco více
NENÁVRATNOST ZMĚN V GENETICE!

Město v plamenech soumraku
jedné pomyslné civilizace
pletoucí myšlenky z tkaniny
vykopané archeology v Babyloně
na Tvoje čelo ryjí
své poslední varování!
Poslouchám reptání Tvých tlampačů
skřípání zadřenému mechanismu
plození frázostroje nesmyslů!
Ve skřecích Tvého organizovaného hluku
slyším blížící se konec
tvůj jako celku
i sebe jako části...
Praská poslední článek
krouceného rezavého řetězu
za kterým zpívá jen Ether,-
prázdnota vybledlá bez relativity
a moje MENE TEKEL...

Miloš Mikota

BŘEZEN A DUBEN VE VZPOMÍNKÁCH

„Březen za kamna vlezem“ a „Duben, ještě tam budem“ hlásala stará pranostika. Ale nám nejde o počasí, nýbrž především o lidi. O vztahy mezi lidmi, o to, abychom na určité lidi nezapomínali. Když jsme se rozhodli, že nebudeme již vydávat Zpravodaj, domluvili jsme se, že POUTNÍK převezme některé jeho rubriky.

Na koho bychom tedy v těchto dvou měsících neměli zapomínat?
(Na některé jsme již vzpomněli v rubrice NEZAPOMÍNÁME.)

Je tu především 7. březen, datum narození I. prezidenta ČSR Tomáše Garrigue Masaryka, kterého jsme si nedávno připomněli s Masarykovou společností přednáškou s diapozitivy ing. J. Pospíšila, předsedy MS: „TGM V DROBNÉ PLASTICE“, 12.3.1930 zemřel spisovatel Alois Jirásek, 7.4.1888 se narodila ses. Májá Čapková, manželka zakladatele N.S.Č.U., po válce duchovní v několika unitářských sborech v USA, m.j. také v New Bedfordu, který je naší sesterskou obcí. 21.4. se narodil ing. Jiří Elger, kazatel naší obce. Zemřel před 15 lety. 23.4.1910 se narodila sestra Marie Mildorfová, kterou jsme zařadili mezi jubilanty, kterým blahopřejeme a sestře navíc děkujeme za její krásné verše, z nichž část byla již vydána péčí Pražské obce unitářské a za finanční podpory Unitářské univerzalistické asociace v Bostonu, USA a reverenda Richarda Boekeho z Velké Británie v roce 1998 „Hovory k Bohu“ a „Hovory k člověku II.“ 26.4.1871 se narodil americký unitářský historik Dr. Earl Morse Wilbur, autor „Our Unitarian Heritage“ a „A History of Unitarianism“, („Socinianism and its Antecedents“). Tyto knihy mi otevřely pohled na bohatou historii unitářství a jeho předchůdců. 29.4. před 45 lety jsem byl zatčen jako americký špion pro spolupráci s Unitářskou pomocnou službou a jejím generálním ředitelem Noel Fieldem, o kterém se zmiňuje i v češtině vyšlá kniha Stewarda Stevensa „Výbušnina - Operace CIA Splinter Factor“, která vyšla v zahraničí již v roce 1974. O téže problematice Unitarian Service Committee vyšla v Polsku kniha Andrzeje Paczkowskiho „W Matni Czyszek“ podle knihy Herrmanna Fielda „Opožděný odlet“. Herrmann Field, bratr Noela, se do USA vrátil i s manželkou. Polští unitáři nám připomínají, že 19.2.1959 zemřel Karol Grycz-Šmilowski, obnovitel polského socinianismu=unitářství.

Bohumil Houser:

REIKY - léčba kosmickou energií

(Čtyři zasvěcení do reiky)

V orientální medicíně často slyšíme o šiatsu, tsubo, psychotronice, biotronice a léčbě příkládáním rukou a konečně o reiky - léčení kosmickou energií. Vědecký důkaz o existenci bioenergie je jedině Kirliánova metoda, snímkování biozáření, která je dosti používaná v SRN u homeopatů a přírodních léčitelů, zejména k diagnostice pomocí snímkování lidské aury. U nás jsem dosud neslyšel za posledních dvacet let používání Kirliánovy metody, že by některý z léčitelů ji používal ve své praxi a nebo ji použil v diskusích s oponenty v televizi jako přesvědčivého argumentu, když všechny slovní argumenty selhaly. Ti z našich psychotroniců, kteří tvrdí, že vidí auru pouhým okem, by mohli svým posluchačům dokázat a přesvědčit je snímkem pomocí Kirliánovy metody. Zatímco při akupunktuře předpokládáme existenci energie CHI pouze hypoteticky a také její rozvod v meridiánech, tak jejich vědecká existence nebyla nikdy prokázána stejně jako poslední jihokorejský podvod o tzv. Bohdanových kanálech. U reiky se jedná o léčení pomocí „kosmické energie“, kterou oficiální lékařská věda rovněž neuznává, ale o které mluví nejstarší jóga jako o práně, nádis a čakrách. Co je však všem těmto alternativním metodám společné a co je vědecky dokázané je, že léčba má mnoho společného s klinicky uznávanou hypotézou a že úspěch léčitele nezávisí ani tak na jeho přesné znalosti meridiánů a bodů akupunktury, ale na efektivně navozeném hypnotickém raportu s pacientem (za svého pobytu v Číně jsem často slyšel od vynikajících mistrů akupunktury, že když jim selhaly klasické body při léčbě, použili pro léčbu zcela neznámé body a podpořili svoje ošetření sugestivním slovním doprovodem). U všech těchto metod se předpokládá víra pacienta v léčitele a použitou léčebnou metodu. I když se obecně učí, že reiky je stará metoda používaná v Tibetu 3000 let a u prehistorických indiánů a šamanů ještě déle, mají někteří léčitelé za to, že byla poprvé používána Mistrem Nazaretským a patří k charakteristikám správného křesťana, jak se uvádí v Matoušově evangeliu v Bibli.

REIKY je japonské slovo a dalo by se volně přeložit jako „neomezená univerzální energie“, která proudí všim živým a lze ji používat při autoléčbě a nebo při léčbě jiných, zejména v různých kritických situacích, kdy nemáme možnost kontaktovat lékaře.

REIKY učí, že největším učitelem je cit a že člověk při léčení nemá používat mysl a rozum, ale především srdce. Jak se dokážete této kosmické energii otevřít, pak přiložte ruce pouze jemně na sebe nebo na jiného pacienta a umožněte této síle, aby přes vás proudila a pomáhala trpícím. Reiky se nejdříve projevuje u léčitele jako „vibrace a mravenčení v dlaních“ a pak i u pacienta na postižených partiích těla. Léčitel tedy nastartuje proudění této energie a pak již reiky působí nezávisle na něm a příjemce energie se uzdravuje sám. Je tu tedy značná podobnost s činností lidových léčitelů - magnetizérů, o kterých se věří, že mají pro bioenergetickou léčbu zvláštní okultní předpoklady (karmické nebo dědičné), ale jediný podstatný rozdíl je v tom, že reiky se může každý člověk naučit sám. Léčitel reiky vychází z poznatku, že příčina nemoci není pouze v tělesných orgánech, ale v počáteční energetické bilanci celého organismu. Léčitel u reiky není odkázan na svoji často nedostatečnou energii, ale je spojovacím článkem s mnohem účinnější kosmickou energií. I když se obecně učí, že léčitel používající reiky nepotřebuje žádnou víru nebo filosofii, tak jsou mnozí, kteří používají teurgické metody evokace, např. Ježíše Krista dle jeho příslibu nebo proroka Eliáše, Krišnu, Rámu či tibetskou Táru. Jakmile nás jednou náš učitel reiky otevře pro vycit'ování a používání této energie, tak podržte tuto schopnost pro celý zbytek života. Cítit harmonickou léčivou sílu reiky znamená prožít pocit absolutní lásky. Tato láska může být tak účinná, že nás jako bhakti může přivést do stavu hlubokého míru a harmonie, který můžeme popsat jako stav zdraví a duchovní čistoty. Duchovní čistota a neposkvřněnost je znalostí, kterou bychom měli jako nábožní lidé hledat a používat. Jako známé léčené mystické případy v Novém zákoně, tak podobně, ale historicky pravdivě, máme doložený vznik reiky v 19. století v Japonsku.

V roce 1822 přednášel křesťanský pastor Mikau Usui na univerzitě v Kjótu o Bibli. Po jeho přednášce se dva jeho studenti zeptali jakým způsobem aplikoval Ježíš zázraky uzdravení a zda on, jako kněz, by byl rovněž schopen tyto zázraky vykonat. Dr.Usui odpověděl, že nikoli. Znal Bibli jen intelektuálně, ale podrobnosti Ježíšovy léčby neznal. Takto začalo jeho hledání. Odešel do Ameriky. Sedm roků studoval především Bibli a stal se doktorem teologie, ale podstatu léčby Mistra Nazaretského neodhalil. „Po návratu do Japonska začal studovat buddhismus, neboť Gautama Buddha dělal stejné zázraky jako Ježíš, ale ani zde se nic nového nedozvěděl, neboť buddhisté se zajímají především o léčbu ducha a tělo přenechávají lékařům. Později začal meditovat a studovat sanskrit a také se dostal k tibetskému lamaismu a vadžrajana buddhismu. Navštívil rovněž posvátnou horu Kurijáma u Kjóta a zůstal tam v meditaci 21 dní. Po celou dobu se postil a dosáhl osvětlení. Po meditaci uslyšel hlas „Hledal jsi 21 roků, postil ses a meditoval 21 dní a nyní bys chtěl odejít?“, rozzářilo se kolem něho světlo a on zažil pocit blaženosti. Když sestupoval z hory poranil se na noze, ale po dotyku dlaní se rychle noha uzdravila. V nedalekém hostinci odstranil číšníci bolest zubů pouhým dotykem dlaní. V dalších meditacích dostal vnuknutí, aby navštívil chudinskou čtvrť, která měla v té době vlastního žebračského krále. Doktor ho požádal o dovolení léčit nemocné žebračky a toto povolení dostal. V království žebračků pracoval a léčil 7 roků. Vyléčil mnoho nemocných pouhým přiložením dlaní. Jednoho dne se mu jeden vyléčený žebračků přiznal, že opustil království žebračků a přijal normální dobře placenou práci a také se oženil. Ale neunesl rostoucí odpovědnost a opět se raději vrátil do království žebračků, neboť tam nepotřeboval odpovědnost ani za sebe. Dr.Usui proto opustil žebračky a vrátil se k zenbuddhistickým mnichům a uznal, že je zapotřebí léčit i ducha. Uvědomil si, že dosud nepožadoval od pacientů spolupráci a odpovědnost nutnou při léčbě výměny energie. Poznal, že když bude žít mravně podle buddhistických zásad, tak se tím změní i jeho život i způsob léčby nemocných. Změna jeho duchovního života ovlivnila kvalitu jeho energetického pole (koncentrace a mravnost) a tím i léčbu.

REIKY vychází z citu lásky. Pro lásku k sobě samému, ke Kristu a přes něho k Bohu, proudí k nám láska ke všemu co Bůh stvořil. Taková záplava boží lásky nám umožňuje milovat své bližní a poznat, co opravdová láska je. Takto začalo jeho hledání. Dr.Usui v létech 1850 až 1893 shromáždil kolem sebe 16 učitelů reiky. Za svého zástupce jmenoval doktora Chudžihó Hajašiho, kterého pověřil chráněním tradice školy. Hajaši založil první kliniku reiky v Tokiu, když vypukla druhá světová válka a naučil novou techniku i dvě ženy. Doktorka Havajo Takata po druhé světové válce seznámila USA a Kanadu s novou metodou reiky a druhá žena působila v Japonsku. Dr.Takata zemřela v roce 1980 a zanechala po sobě 22 vyškolených mistrů reiky. Žák usilující o poznání reiky by měl pokorně respektovat principy této dosud málo poznané energie. Prakticky to znamená, že by si měl každé ráno před meditací zvolna opakovat třikrát toto mantram:

Pro dnešek v sobě utiším jakoukoli zlobu.

Zapomenu na všechno trápení.

Vzpomenu si kolik milosti se mi dostalo v tomto zrození.

Svoji práci budu dělat poctivě.

Budu laskavý ke všem bytostem.

Existují d v ě pravidla týkající se přístupu k léčbě:

1) Pacient musí před léčitelem vyslovit přání aby se uzdravil:

„Přeji si uzdravení ze všech skrytých i zjevných nemocí.“ **Nebo:**

„Chci zlepšit špatný zdravotní stav ve kterém se nacházám.“

2) Při léčbě by mělo dojít k výměně energie a to jakoukoli formou.

Jako forma energie se dají používat i peníze a tato forma výměny energie je popsána i v popise léčby Mistra z Nazartu (někteří pacienti jej obdarovali a jiní ne).

ČTYŘI STUPNĚ ZASVĚCENÍ DO REIKY

Jsou čtyři iniciační stupně, které mají vztah ke čtyřem horním čakrám. V prvním stupni se otevírá a aktivizuje čakra srdce - anahata (zhruba bod akupunktury číslo 17 na přední střední dráze) žák se otevírá energii reiky a trvalému souzvuku s ní. K tomu se rovněž používá bijamantry YAM (jam), která rovněž aktivizuje srdeční čakru. Jakmile člověk zvládne tento stupeň iniciace, bude schopen léčit pomocí energie reiky jiné i sebe. K tomu, aby se proud energie reiky spustil a naplnil pozitivní očekávání žáků, není se třeba postit a nebo používat speciální dietu. Rovněž není třeba mít ochranné božstvo, jak se doporučuje v józe Išvara devata. Je nutno otevřít své srdce lásce a soucitu s pacientem a brzy vycítíte energii v dlaních rukou i jemné vibrace ve vlastní srdečně čakře.

Druhá iniciace se týká višuda čakry, která je lokalizovaná v krčním důlku bodem přední střední dráhy č. 22. Má bijamantram HAM. Aktivizujeme tuto čakru pomocí bijamantry a očekáváme pasivně v meditaci projev vibrací v jejím prostoru. Klíčem k přísunu energie a léčení na dálku je správné zasvěcení do druhého stupně reiky.

I na dálku můžeme vysílat jednotlivě i kolektivně léčivou energii i na největší vzdálenosti tím, že se koncentrujeme na fotografii pacienta a v první fázi si uvědomujeme, jak kosmická energie opouští naše dlaně a ve druhé fázi, jak ve zlomku vteřiny překlene tisícikilometrové vzdálenosti a ve třetí fázi, jak dopadá nejdřív na malý mozek pacienta a pak na jeho nemocná místa.

Třetí stupeň se soustřeďuje na adžnačakru, která má bijamantram AUM (ÓM). Po zasvěcení do třetího stupně se žák stává mistrem reiky. Nyní je přesvědčen, že smyslem jeho života je stát se mistrem reiky. V USA jsou speciální školy pro zasvěcení do třetího stupně a požaduje se velké školné, většinou přes deset tisíc dolarů. Výsledkem této iniciace je souzvuk čakry 4 prsty nad temenem hlavy s vesmírnou vibrací.

REIKY je vhodná pro samoléčbu, posiluje a povzbuzuje psychiku a zvyšuje vlastní energii. Každodenním používáním dosáhnete vnitřní vyrovnanost. Záporné energie pramení v obrození ega a vystupují v podobě strachu. Naše ego plné žádosti by se mělo přetvořit ve vědomí boží vůle v duchu „bud' vůle Tvá...“.

Léčení jiných pacientů

Jakmile přiložíme ruce jemně na druhého člověka, zejména na jeho temeno hlavy, třetí oko nebo plíce, kde nejvíce vyzařuje jeho bioenergie, vyvoláme v něm automaticky pocit klidu spojený s pocitem bezpečí. Tato harmonie posiluje vlastní přirozenou schopnost pacienta vyléčit se. Každý pacient prožívá tuto situaci jinak. Někteří usínají a jiní situaci vědomě prožívají a začnou mluvit o tom, co se objevilo v jejich mysli. Reiky má však vždy harmonizující a léčivé účinky.

Léčení dětí.

Reiky je zvláštním druhem lásky, kterou by se rodiče měli naučit používat pro léčení dětí. Můžeme velmi snadno léčit nejen vlastní, ale i cizí děti. Velmi dobře se děti léčí ve spánku, neboť jsou nejvíce uvolněné. Samozřejmě, že se můžeme také soustředit na tělo embrya již před porodem přes břicho matky.

Soucit s pacientem.

Reiky nespočívá v odstranění bolesti z pacientova těla, ani v tom, že léčitel přebírá bolest nemocného na sebe. Rozlišovat mezi pocitem vlastní bolesti a vlastní energetickou rovnováhou a zdrojem energie, kterou vyzařuje jiná osoba, to se nepodaří rychle. Tato schopnost se dostaví postupně. Musíme si uvědomit, že přeměna energie musí zasáhnout i učitele a změnit naši náladu. Měli bychom se naučit klást si otázku: „*Je to můj pocit anebo reaguji se zvýšenou citlivostí na nějaký venkovní podnět či zdroj energie?*“

Pokud je pacient věřící, je dobré, když se s léčitelem tiše pomodlí. Rovněž se někde doporučuje, aby před započatím léčby odříkávali spolu nějaké mantram, nejdříve hlasitě a pak mlčky. Po třech ošetření by se většinou mělo pacientovi ulevit a my s ním měli navodit energetickou harmonii. Když má pacient chuť během léčení mluvit, tak si s ním v klidu promlouvejte. V žádném případě však na pacientovi nežádejte okamžitou odpověď.

Jarmila Plotěná

V E S A K

Zářivé slovo, slavný jarní den,
který už mudrci od dávna ctíli,
zastav se s nimi na chvíli,
však krásná slova neposlouchej jen.

Nauka Buddhova byla zvěstována,
kdo jenom obsah její poslouchá,
je jako ten, kdo našel velký poklad
a u cesty jej kdesi zanechá,
večerní předsevzetí nedočká se rána.

Nad zmatky světa Pravda tiše svítí,
před hloupostí se skryla její tvář,
dál miliony zapalují svíce,
před atrapou Pravdy je staví na oltář.

V E S A K je svátek,
který víc než jiné,
říká, že všechny příběhy
plynou jednou do zapomnění,
marně je hledat na zemi
to, co je jisté a nepomine,
vždyť pravdu sotva vyslovíš,
už pravdou není.

V době buddhistického svátku **V E S A K U**

si připomínáme slova, která dal vyryt do kovových
sloupů indický král **A š o k a** (-273 až -232):

Člověk by neměl ctít pouze vlastní náboženství a
zavrhovat náboženství ostatní,
ale každý by měl ctít náboženství druhých
z té či jiné příčiny.

Když toto činí, napomáhá růstu svého náboženství
a prokazuje tak službu náboženství druhých.
Činí-li však opak, kope hrob vlastnímu náboženství
a také jiným škodí.

Kdokoli ctí vlastní náboženství, činí tak vskutku
z oddanosti ke svému náboženství.
Kdo si však myslí „budu velebit pouze své vlastní
náboženství“ zraňuje tím vlastní náboženství ještě
závažněji.

Tedy **s v o r n o s t** je chvályhodná.
Nechť všichni to slyší,
a jsou ochotni naslouchat učení,
které vyznávají jiní.

Vydala Obec unitářů v Brně k měsíci květnu 1999 jako
připomínku, že tohoto principu propagovaného indickým
králem Ašokou by se měly přidržovat všechny církve a
náboženské společnosti.

ПРЪАНЫ К ВЕЛІКОНОЦІАМ

Marie Mildorfová

Sluníčko se již na nás jarně usmívá
a pozlacuje svým jasem naše obydlí.

Venku rozkvétají první sněženky,
petrklíče, krokusy, pučí keře
a ptačí zpěv vítá navracející se život,
krásku a radost do probouzející se přírody.

Věřme, že i nám se vrací svěžest
a vděčně oceňujme dar,
že tuto novou jarní krásu
můžeme vnímat
a čerpat z ní povzbuzení
pro další dny našeho života.

Přejeme vám, aby i pro vás
byly plné radosti, míru a pohody.

Velikonoční dny proživejte
ne ve smutku nad utrpením Ježíše,
ale s vděkem a radostí
nad novým vzkříšením
věčného života.

Jarmila Plotěná:

DĚJINY ANTITRINITÁŘSTVÍ, (neboli unitářství)

tím méně život a dílo jeho typického představitele JANA KALENCE, nebyly doposud monograficky zpracovány. Jistým paradoxem je, že zatím nejpodrobnějšího rozboru se tato unitářská kapitola z českých a moravských dějin 16. století dočkala v zahraniční literatuře, a to jednak v dílech historiků jako nedílná součást studií o reformaci a mezinárodních vztazích, jednak zásluhou amerických a anglických unitářů, kteří v uplynulých desetiletích více než u nás za podmínek vlády jediné ideologie, mohli svobodněji rozvíjet bádání o kořenech své víry.

K první skupině - to jest vědeckých publikací autorů stojících mimo rámeček náboženské společnosti unitářů - náleží především práce z roku 1966 polského historika profesora Wacława Urbana „Antitrinitarismus v českých zemích a na Slovensku“^{4/}, která vyšla znovu v doplněném a upraveném vydání roku 1986 německy.^{5/} Studie je rozdělena do tří oddílů. Autor nejprve sleduje projevy antitrinitarismu v Čechách od konce husitských válek zhruba do poloviny 17. století. Všimá si vztahů polských ariánů s Čechy. Zvláštní pododdíl věnuje antitrinitářským směrům v t.zv. Malé stránce jednoty bratrské, zejména u její vůdčí osobnosti Jana Kalence, kterého považuje za jednoho z nejvýznačnějších představitelů mezi kritiky učení o Trojici u nás. Druhá část je věnována Moravě. Historicky a zcela konfesionálně odlišná je situace na Slovensku, o němž pojednává třetí díl knihy.^{6/}

Vlivem italských heretických směrů na vývoj náboženského života na Moravě, v Polsku a v Transylvanii v letech 1558-1611 se zabývá badatel a bývalý kulturní atašé na italském velvyslanectví DOMENICO CACCAMO.^{5/} Kazatelskou činnost Jana Kalence klade do let 1542-1543, zdůrazňuje jeho vyjimečnost jako osobnosti s radikálními názory a připomíná Kalencovo odmítání učení o Trojici.

Také rozsáhlá práce o radikální reformaci amerického profesora George H. Williamse (8) z roku 1946 a 1952 zařazuje Kalence a náboženské poměry v Čechách a na Moravě do historického kontextu evropských dějin v období reformace. Tyto vybrané příklady literatury vyšlé v zahraničí, týkající se dané problematiky, ukazují na význam, který pro evropský vývoj náboženských poměrů měly dějiny vyznání v našich zemích. Zvláště

Moravu autoři těchto publikací považují za bránu, již pronikaly radikální názory z jižních zemí do Slezska, Polska, na Slovensko a do Sedmihradska. Stává se tak, díky tolerantnímu ovzduší, křížovatkou nejrůznějších duchovních směrů.

V období první republiky neexistovala v Československu vlastivědná škola badatelů o reformaci a studia tohoto druhu byla převážně doménou jednotlivých protestantských vyznání. Tak dějiny Jednoty bratrské byly podrobně zkoumány prostřednictvím českých evangelíků. Historií luteránů a anabaptistů v Čechách a na Moravě se zabývali (také z národnostních důvodů) hlavně Němci. Kromě prací Františka Hrubého, každé vyznání studovalo vlastní tradice.

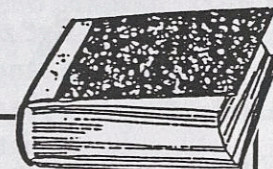
Po druhé světové válce marxistická historiografie orientovala z ideologických důvodů svoje bádání zejména na oblast husitství - „husitského revolučního hnutí“ - tedy do doby specificky české prereformace (předreformace). Nové světlo v problematiku vlastní české reformace přinášejí stále narůstající práce o Janu A. Komenském. Přestože historikové spjatí s některým vyznáním pokračovali ve svých studiích, tradicemi mikulášenců, habrovanských a (tradicemi) některých dalších společností se neměl kdo zabývat. Nevyšly u nás ani dějiny náboženského hnutí odmítajícího učení o Trojici. Přesto v prostředí Náboženské společnosti českých unitářů vznikaly jednotlivé práce s danou tematikou jako na př. závěrečná studie (podaná na Husově teologické fakultě v Praze) reverenda Drahoně Špaleho: „Nárys dějin unitarianismu v českých zemích (10), zatím dosud nepublikovaná. Předcházely jí dílčí „obrázky z dějin unitářství“ z období působení Dr. Norberta Fabiana Čapka a Karla Hašpla více či méně populární formou uveřejněné v publikaci *Tvůrčí náboženství* (1.vyd.1936, 2.vyd.1937). V drobných tiskovinách z téhož období i jako články v časopise *Cesty a cíle*.

Poměrně objektivně se zabývali radikálními, tedy také antitrinitářskými duchovními směry sběratelé starožitností za účely literárními, jako byl spisovatel Zikmund Winter. Zvláště přehledný a celistvý obraz vývoje těchto proudů podal Ferdinand Hrejsa. (12) a profesor Amadeus Molnár(13).

Otázky antitrinitářství vyvstaly časem jednak v souvislosti se zájmem o osobnosti kulturního a politického života doby reformace, jednak se objevovaly v regionálních monografiích. Regionální historiografie má u nás, zejména na Moravě, dokonce i v evropském měřítku, značný význam. Našlo se v ní dosti místa i pro dějiny vyznání. Informace o radikálních

proudech zde však bývají ne vždy dosti svědomitě podány, zabarveny často právě těmi názory, které sám autor zastával.(14) Proto v dějinách jednotlivých obcí se sice určité zmínky nacházejí, avšak je jimi zájem jejich pisatele vyčerpán. Tak ani vlastní historikové nemohou v tomto ohledu využívat poznatků svých kolegů regionalistů.

Za těchto podmínek bylo více než nutno se obrátit k archivním pramenům (15), přestože ani zdaleka ne všechny podaly potřebné informace. Vypovídají však výrazněji než literatura o celkové atmosféře doby. Svým jazykem, a jedná-li se o originály, i písmem nám nejvíce přibližují k „dějům dávno minulým“, které kromě vlastních badatelů a úzkého okruhu zájemců by dnes v naší, na události bohaté současnosti, jistě nikoho nevzrušovaly, kdyby se netýkaly dějin vyznání tolikrát opomíjeného i kritizovaného a zároveň znovu a znovu objevovaného snad pro jeho symbiózu zdravého rozumu a intuitivní moudrosti vedoucí až ke kořenům lidského bytí.

O z n á m e n í :

Velmi oblíbená a našimi duchovními často citovaná knížka Kahlila Gibrana (česky Chálil Džibrán)

„P R O R O K“, kterou v překladu bratra Dr.Borise Merhauta a jeho manželky Elišky vydalo v roce 1989 nakladatelství VYŠEHRAD, vychází znovu v nové úpravě s četnými ilustracemi v nakladatelství ONYX v Praze 2, Vinohrady, Budečská 39 za Kč 136,--. Je možno obdržet tuto knížku s určitou slevou na shromáždění českýcu unitářů v Brně, Radnická 4 vždy v pátek 17-18,45 hod.

N. F. Čapek:
(V Dachau 31.3.1942)

Mojí zlaté Zoře..

**Mně stojí za to žít
a zmužile se bít
za ideály svaté**

**Jen dujte zlobné větry
do mo těla vatry
mou duši nezdoláte**

**Byť zklamán tisíckrát
a snad i v boji pad
a vše se marným zdálo
já žil uprostřed věčna
mé žití za to stálo.**

**Kdo ze všad tísněn byl
však duchem vítězil
je vítán v sboru reků**

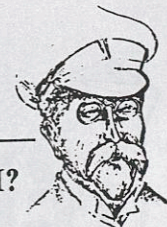
**Kdo pouta překonával
a myslí křídla dával
do zlatých kráčí věků.**

Poznámka:

Tato báseň se z Dachau zachránila a přečetla ji později sestra Bohdanka Hašplová na unitářském sněmu v roce 1978.

OHLASY ČTENÁŘŮ

DOČKÁ SE BRNO POMNÍKU TGM?

Dne 7. března roku 1850 se narodil náš první prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Brno mu chtělo postavit důstojný pomník na Moravském náměstí. Základní kámen byl zde položen 27. října 1946. Roku 1950 byl však komunistickou radnicí odstraněn.

V roce 1991, po tom co rada Městského národního výboru v Brně rozhodla 19.10.1990, že Makovského bronzová socha TGM bude realizována na místě odstraněného základního kamene, prohlásil primátor města Brna ing.arch.Mencl, že postavení tohoto pomníku je nežádoucí. To přimělo Masarykovu společnost v Brně ustavit gremium pro postavení důstojného pomníku TGM a zahájit sbírku na odlití bronzové sochy prvního prezidenta našeho samostatného státu, jenž po tři roky byl studentem na brněnském gymnasiu a jehož jméno nese brněnská univerzita.

Brněnští občané se každoročně scházeli a scházejí v den 7. března, 14.září a 28.října u skromné busty TGM před lékařskou fakultou v těsné blízkosti gymnasia, jež patnáctiletý Tomáš navštěvoval, aby tam kladli květiny. Členové Masarykovy společnosti, jakož i členové brněnské obce unitářů, se zapojili do sbírky na pomník TGM.

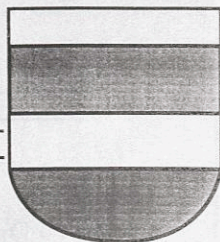
Co učiní magistrát města Brna a senátoři zvolení za toto město, aby ke 150.výročí Masarykova narození mohla být dne 7. března roku 2000 jeho bronzová socha slavnostně odhalena?

Zaslal Jindřich Lorenz
(redakčně kráceno)

OBEC UNITÁŘŮ V B R N Ě

PROGRAM NA BŘEZEN A DUBEN

Kinosál, Radnická 4, začátek v 17,00 - konec v 18,45

5.3. Dr.Světlana Kloučková, Milada Klementová:
VZPOMÍNKY NA POBYT VE FINDHORNĚ

12.3. Prof. M. Šubartová: ROSIKRUCIÁNI -
MINULOST A PŘÍTOMNOST

19.3. Dr.B.Houser: STÁŘÍ BEZ UTRPENÍ

26.3. Miloš Kopřiva: KARMICKÉ PŘÍČINY NAŠICH
NEMOCÍ, UTRPENÍ A OSUDŮ - LÉČBA A NÁPRAVA
(Opakování a 2. část)

2.4. Dr.M. Škárová: CESTA LIDSKÉ DUŠE OD VÁNOC
K VELIKONOCŮM

9.4. Dr. B. Houser: ECKHARTOVA MYSTIKA

16.4. Rev.M. Mikota: CESTA TICHÁ

23.4. M. Pulicarová: CESTA K POSVÁTNYM MÍSTŮM
TIBETU

SPŠS, Kudelova 8 (Škola: přezouváme se!)
Rev. J. Plotěná:
10., 17. a 31. března a 7., 21. a 29.4. v 17 hodin
SEBEPOZNÁVÁNÍ NA DUCHOVNÍ CESTĚ
Džnana joga a Bhakti joga

„Pamínejte na vodzów waszych, którzy wam zwiastowali Słowo Pana”
(Hebr. 13, 7)

W dniu 19 lutego 1959 roku po długiej i ciężkiej chorobie zmarł
w Krakowie w wieku 74 lat

Rev. Karol GRYCZ-ŚMIŁOWSKI,
odnowiciel polskiego unitarianizmu,
podpułkownik Wojska Polskiego, emerytowany
kapelan Krakowskiego Okręgu Wojskowego,
teolog, wydawca literatury unitariańskiej, wybitny
humanista, pastor krakowskiego zboru Braci
Polskich, działacz na niwie religijnej i społecznej.

W 40. rocznicę śmierci niezapomnianego pastora Karola Grycza,
Rada Naczelna Wspólnoty Unitarian Uniwersalistów w Polsce,
organizuje uroczyste zgromadzenie na grobie Pastora na Cmentarzu
Rakowickim w Krakowie, w niedzielę dnia 14 lutego 1999 roku.
Spotkanie uczestników przy bramie głównej cmentarza o godz. 15.00.
Odjazdy samochodów z Chorzowa spod siedziby kongregacji UU
ul. Wolności 91a o godz. 13,15. Z Katowic (parking przed hotelem
Warszawa) o godz. 13,30 a z Mysłowic (ul. Wielka Skotnica nr 34)
o godz. 13,45.

Kongregacja im. Fausta Socyna w Chorzowie serdecznie zaprasza na
Wieczór wspomnienia pastora Karola Grycza
który odbędzie się w piątek dnia 19 lutego 1999 roku o godz. 17,00
w sali kongregacji przy ul. Wolności 91a.

Członków Wspólnoty, Przyjaciół i Sympatyków
serdecznie zapraszamy!

HISTORICKÁ VZPOMÍNKA Z POLSKA

Naši polští přátelé nám zaslali vzpomínku na obnovitele polského unitářství (socinianismu) a oznámení o organizaci vzpomínkových událostí. Byl jím Rev. Karol Grycz-Šmilowski, který zemřel před 40 lety, 19. února 1959 v Krakově, kde je pochován. Byl původně ppl. Polské armády, emeritním kaplanem vojenského okresu, ale jako významný humanista stal se unitářským teologem, vydavatelem unitářské literatury a pastorem krakowského sboru Bratří polských, ve kterém navazoval na tradici polských sociniánů.

V oznámení, které jsme obdrželi, se praví:

Ke čtyřicátému výročí smrti nezapomenutelného duchovního Karola Grycz-Šmilowského rada starších Společnosti unitářů univerzalistů v Polsku zorganizovala vzpomínkové shromáždění u jeho hrobu na Rakowském hřbitově v Krakově v neděli 14.2.1999.

V tomto dni zorganizovala obec unitářů univerzalistů v Chorzowě autobusový zájezd účastníků na zmíněnou smuteční slavnost na hřbitově v Krakově.

Kongregace Fausta Socina v Chorzowě uspořádala v pátek 19.2.1999 v 17,00 hodin ve svých místnostech na ulici Svobody 91a vzpomínkový večer na průkopníka unitářství v Polsku Rev. Karola Grycz-Šmilowského.

Škoda, že jsme se o tom nedověděli dříve, byli bychom se zúčastnili menší delegací. Také si myslíme, že historikové dějin unitářství by měli věnovat více pozornosti osobnosti Karola Grycz-Šmilowského.

(J.P.-M.M.)

Z MYŠLENEK MOUDRÝCH

Věříme s Otokarem Březinou, že „dvoji práce roste pod našima rukama: práce pro čas a práce pro věčnost.“ Shledáváme, že „i hmotná práce má svůj cíl ve věčnosti. I z jejich kolejí vyrytých do černé země, pijí první ptáci duchovního jitra.“ „Práci pro věčnost provází tajemný obdiv a sláva, dvě svědectví, která jsou nám dána, abychom nepochybovali o své nesmrtelnosti...“

(Hudba pramenů: Perspektivy)

Erich Fromm:

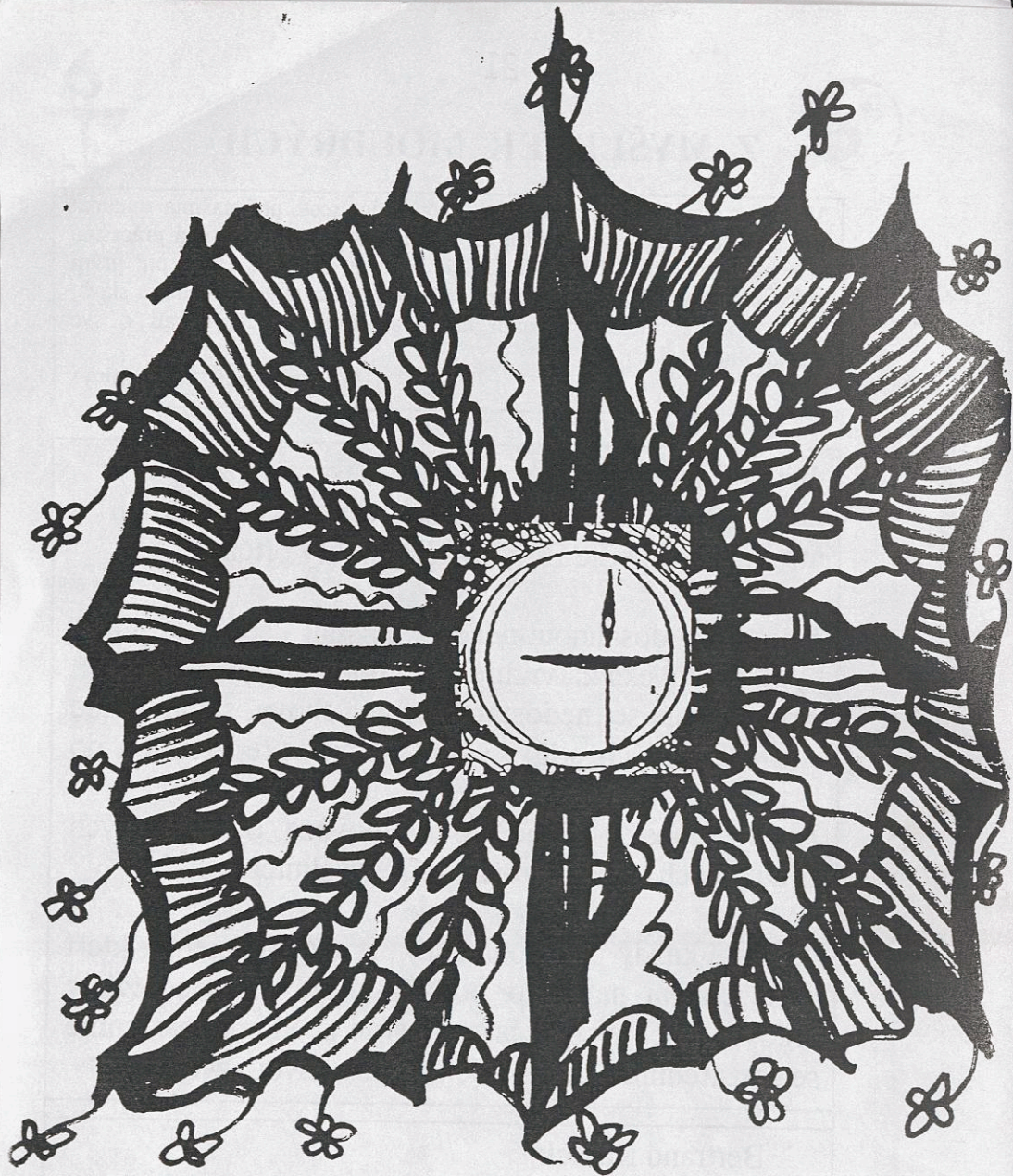
„Hlavní břemeno lidské existence - strach a utrpení - má podle Buddyho tři soubory příčin:

1. přání žít, dosáhnout něčeho, vlastnit - sobecké přání, které člověka zatvrzuje a učí pohrdat jinými,
2. neovládání se, nedostatek sebevýchovy, selhání vůle a ušlechtilých citů před vášněmi a před touhou po pomstě,
3. nevědomost o přírodě, o své povaze, o kosmických zákonech světa, záměna iluze za skutečnost.“

„Jistě každý psychoanalytik už viděl pacienty, kteří byli schopni naprosto potlačit trendy, jež se zdály určovat jejich životy, jakmile si je uvědomili a jakmile se soustředili na to, jak získat znovu svou svobodu.“

Bertrand Russel:

Nejvíce utrpení způsobil člověk člověku (a sobě) proto, že byl přesvědčen o věcech, které se ukázaly být nepravdivé.“

Všechno, co je v náboženství hodnotného,
dovede vykonat i nejprostší člověk bez jakýchkoliv
učení. Je to láska především, je to upřímnost,
je to mravní ryzost a čistota, je to krásný charakter.

N.F. Čapek: Domysleme své osvobození